

Arrest

nr. 304 955 van 17 april 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 27 april 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 5 mei 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 29 juni 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit het dorp Lamati Sulaimankhel, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman. U bent een Pashtoun en soennitisch moslim. U liep school tot de zevende graad. Uw vader had zijn eigen zaak waarbij hij handelde in auto's in Nangarhar.

Op een dag benaderden de taliban uw vader in zijn handelaarszaak in opdracht van mullah H.. Ze eisten dat hij hen elke maand 20.000 Afghani moest betalen, aangezien hij ook belastingen betaalde aan de voormalige overheid. Uw vader weigerde en diende klacht in bij de overheid in Nangarhar. Ongeveer tien dagen later werd u ontvoerd door de taliban toen u onderweg was naar school. Ze namen u mee naar een ander district in Laghman, in het Alisham gebied. Daar werd u zeven dagen lang vastgehouden in hun grotten in de bergen en in die periode werd u constant bewaakt en meermaals geslagen. Ze zeiden dat u daar werd vastgehouden omdat uw vader had geweigerd te betalen. Toen u er twee dagen was, belden de taliban naar uw vader om te zeggen dat hij 2.000.000 Afghani moest betalen en dat de maliks naar hen moesten komen. Na zeven dagen kwamen de maliks, ze overhandigden het geld aan de taliban en dan werd u vrijgelaten. De taliban gaven de maliks ook een dreigbrief mee, gericht aan u en uw vader, waarin stond dat ze u zouden viseren als uw vader zou weigeren om geld te betalen aan de taliban. De dag erna stuurde uw vader u naar een vriend van hem in Kabul omdat uw leven in gevaar was en van daaruit bent u Afghanistan ontvlucht.

U vertrok op 27 juli 2020 en u bent ongeveer acht maanden onderweg geweest. U kwam op 25 april 2021 toe in België, waar u op 27 april 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Sinds uw vertrek uit Afghanistan bleef uw vader werken, maar hij kwam slechts één keer per week naar huis en droeg te allen tijde een geweer met zich mee. Een maand na uw vertrek werd hij nogmaals benaderd door de taliban met de vraag om hen te betalen en met de bedreiging dat ze u terug zouden meenemen en doden als hij zou blijven weigeren. Uw vader weigerde opnieuw. Drie maanden na de val van Kabul werd uw vader door de taliban aangevallen toen hij onderweg was naar huis van zijn werk. Ze beschoten hem, hij schoot terug, maar uiteindelijk werd hij gedood. Een maand na zijn dood begonnen de taliban aan uw familie en aan dorpelingen te vragen waar u bent. Acht maanden na de dood van uw vader vroegen ze het voor de laatste keer voordat uw moeder beseftte dat ze jullie niet met rust zouden laten en dan verhuisde ze naar uw maternale oom in het dorp Surkhakan. Negen maanden na de dood van uw vader vroegen de taliban vier of vijf keer in het dorp waar u was. Ze dachten dat u misschien ook bij uw oom verbleef, maar de dorpelingen zeiden dat dit niet het geval was.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een dreigbrief; Afghaanse schooldocumenten; documenten over uw vaders zaak; bankkaarten van uw vader; uw vaccinatiekaart en uw Belgische werkcontract.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest gedood te worden door de taliban indien u zou moeten terugkeren naar Afghanistan omdat ze aan uw vader vroegen om belastingen aan hen te betalen, hij dit weigerde, u daarom ontvoerd werd door de taliban en ze uw vader nadien doodden.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst, wat betreft uw verklaring minderjarig te zijn, dient te worden opgemerkt dat de Dienst Voogdij op 7 mei 2021 een medisch onderzoek liet uitvoeren door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen. Hieruit bleek dat u een leeftijd heeft van 21,2 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar.

U wordt bijgevolg niet als minderjarig beschouwd. Het feit dat u valselijk verklaarde minderjarig te zijn en bleef volharden in deze manifeste leeftijdsfraude (NPO, p. 4), roept al meteen vragen op bij uw algemene geloofwaardigheid.

Verder meent het CGVS dat er omwille van volgende pertinente redenen geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ten eerste legde u flagrant tegenstrijdige verklaringen af over het tijds kader rond uw ontvoering door de taliban bij de Dienst Vreemdelingen zaken (DVZ) en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bij de DVZ verklaarde u immers dat u één maand voor uw vertrek werd ontvoerd door de taliban en dat u één week bij hen gevangen zat (Vragenlijst CGVS, d.d. 16/06/2022, vraagnr. 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u werd ontvoerd door de taliban, dat u een week werd vastgehouden, doch dat u de ochtend na uw vrijlating bent vertrokken uit Afghanistan (NPO, p. 8, 9 & 15). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen zijn bijzonder flagrant daar uw ontvoering de hoofdaanleiding voor uw vlucht betrof – daarna besloot uw vader namelijk om u weg te sturen omdat u naar eigen zeggen in levensgevaar was (NPO, p. 8 & 15) – en dus ook één van de belangrijkste vervolgingsfeiten van uw asielrelaas uitmaakt. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u bij de DVZ ook had gezegd dat u de dag na uw vrijlating bent weggegaan (NPO, p. 20). Hiermee verklaarde u de tegenstrijdigheid niet, doch ontkende deze louter. Bovendien werd het verslag bij de DVZ u in het Pashtou voorgelezen (NPO, p. 3), hebt u met uw handtekening bevestigd dat de schriftelijke neerslag van uw verklaringen bij de DVZ correct was en zei u op het CGVS dat uw interview daar goed was verlopen (NPO, p. 3). U kreeg dus de kans om eventuele fouten recht te zetten, doch hebt dit nagelaten. Dergelijke tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze.

Ten tweede waren ook uw verklaringen over het tijds kader van uw vertrek uit Afghanistan tegenstrijdig. U zei namelijk dat u op 27 juli 2020 (06/05/1399) vertrok uit Afghanistan en dat u acht maanden onderweg was naar België (NPO, p. 9). U zei in dit verband ook dat uw vertrek acht maanden voor de val van Kabul plaatsvond (NPO, p. 17). Deze verklaringen over uw beweerde moment van vertrek stroken niet met de daadwerkelijke datum van de machtsovername, zijnde 15 augustus 2021. Indien u effectief op 27 juli 2020 uit Afghanistan vertrok, zou dit immers betekenen dat u bijna dertien maanden voor de machtsovername uit Afghanistan vertrok. Deze vaststelling klemmt des te meer daar uw beweerde reisduur van acht maanden evenmin steek houdt, aangezien u naar eigen zeggen op 27 juli 2020 vertrok uit Afghanistan, u pas aankwam in België op 25 april 2021 en er bij uw aankomst in België werd geconstateerd dat u op 21 oktober 2020 reeds in Roemenië werd gesignaleerd. Gelet op deze verklaringen en vaststellingen zou uw reisweg derhalve beduidend langer dan acht maanden moeten bedragen. Gelet op uw profiel en familiale achtergrond – u bent geboren in 2002, u liep school vanaf u negen jaar was tot de zevende graad op het moment van uw vertrek (NPO, p. 4) en u bent de zoon van een succesvolle zaakvoerder die auto's importeerde vanuit de Verenigde Staten en Canada (NPO, p. 5 & 9-10) – kan echter redelijkerwijze van u verwacht worden dat u vertrouwd bent met de kalender en in staat bent om op coherente wijze te vertellen over de chronologie van uw vertrek. Bovendien gaat het om het moment van uw vertrek uit Afghanistan nadat u besloot dat u in levensgevaar was en het land moest ontvluchten uit angst voor de taliban, waardoor des te meer verwacht kan worden dat u op chronologisch correcte wijze zou kunnen vertellen over dit zwaarwichtige moment. Uw flagrant incoherente verklaringen over het moment van uw vertrek hebben logischerwijze ook een negatieve impact op de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten vlak voor dit vertrek.

Ten derde legde u dan ook nog eens tegenstrijdige verklaringen af bij de DVZ en op het CGVS over de vervolgingsfeiten van uw vader voordat hij werd gedood door de taliban. Bij de DVZ vermeldde u immers een belangrijk incident na uw vertrek uit Afghanistan waarbij de taliban uw vader aanvielen, doch hij kon ontkomen (Vragenlijst CGVS, d.d. 16/06/2022, vraagnr. 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS hebt u hier dan weer niks over gezegd. Er werd u nochtans expliciet gevraagd of uw vader andere problemen had met de taliban tussen het moment dat u Afghanistan verliet en het moment dat hij werd gedood. U antwoordde stellig van niet. U gaf dan zelf aan dat de taliban uw vader één keer benaderden voor zijn dood en na uw vertrek om te vragen waarom hij geen belastingen betaalde aan hen. U werd hierop gevraagd of de taliban hem nogmaals benaderden of contacteerden buiten deze ene keer en toen gaf u ook aan dat dit niet het geval was (NPO, p. 17). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd en probeerde u deze te verschonen door aan te geven dat u doelde op het moment drie maanden na de machtsovername waarop uw vader werd gedood (NPO, p. 21). Deze verklaring volstaat echter niet, daar u bij de DVZ duidelijk sprak over twee verschillende incidenten en u aangaf dat uw vader bij het eerste incident kon ontkomen, terwijl hij pas in een later incident werd gedood. Een misverstand is daardoor dus uitgesloten. Daarenboven gaat het hier om belangrijke vervolgingsfeiten na uw vertrek, waardoor redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat u zich hieromtrent niet zou vergissen. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas derhalve verder.

Ten vierde is het handelen van de taliban sinds uw vertrek uit Afghanistan en voor de dood van uw vader weinig doortastend. Nadat u door hen werd ontvoerd, vrijgelaten en vertrok uit Afghanistan, duurde het een maand vooraleer ze uw vader nogmaals benaderden. Ze vroegen hem waarom hij hen niet betaalde en ze zeiden dat ze u zouden meenemen en doden als uw vader zou blijven weigeren om te betalen. Uw vader weigerde opnieuw om te betalen (NPO, p. 17). Daarna hebben ze uw vader nooit meer benaderd tot drie maanden nadat Afghanistan reeds in hun handen was gevallen. Volgens uw overige verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud zou dit bijna een jaar en drie maanden later moeten zijn geweest. Het feit dat ze uw vader al die tijd met rust lieten valt niet te rijmen met de context die u schetste. Uw vader had immers in het

verleden al geweigerd om hen te betalen (NPO, p. 11), betaalde belastingen aan de overheid (NPO, p. 10-11), de taliban hadden u reeds ontvoerd en lieten u pas vrij nadat uw vader 2.000.000 Afghani betaalde (NPO, p. 12-16), ze hadden de controle in uw dorp (NPO, p. 6) en uw vader kwam nog wekelijks naar huis (NPO, p. 16-17). Het strookt ook niet met de hardhandige aanpak van de taliban die u schetste – ze waren wreed, ze lieten mensen geen rustig leven leiden, mensen die hun regels niet volgden werden gedood of meegenomen en mensen die banden hadden met de overheid werden gebruikt voor zelfmoordaanslagen, gedwongen gerekruteerd of doodgeschoten (NPO, p. 6-7) – en deze harde aanpak van de taliban ten opzichte van mensen die hen tegenwerken wordt ook bevestigd door de landeninformatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (EUAA rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202208EUAACOIReportAfghanistanTargetingofindividuals.pdf>)). In dergelijke context waarbij uw vader niet inging op de eisen van de taliban, de overheid financieel steunde, de taliban uw gezin actief hadden gevisieerd voor uw vertrek, ze toegang hadden tot uw dorp, uw vader nog wekelijks naar uw dorp kwam en de taliban heel wreed te werk gingen, is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat ze uw vader zolang met rust lieten voor ze hem nogmaals benaderden om hem te doden. Wanneer u werd gevraagd waarom uw vader zo weinig werd gecontacteerd door hen, antwoordde u eerst ontwijkend door te zeggen dat dit was omdat hij hen niet betaalde. Wanneer u nogmaals werd gevraagd waarom ze hem zo weinig contacteerden, herhaalde u dat ze hem één keer contacteerden en dat ze dachten dat hij zou betalen (NPO, p. 17). Hiermee bood u duidelijk geen verklaring voor het weinig doortastende handelen van de taliban jegens uw vader na uw vertrek en voor zijn dood. Dergelijk relatief laks gedrag van de taliban ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Ten vijfde waren uw verklaringen over de chronologie en de inhoud van de gebeurtenissen na uw vertrek bijzonder inconsistent en volatiel.

Enerzijds kon u niet consistent vertellen over de chronologie van de gebeurtenissen na uw vertrek. Zo zei u eerst dat uw gezin naar het huis van uw maternale oom in Surkhakan verhuisde toen uw vader overleed in de periode van de val. U verduidelijkte dat uw vader werd doodgeschoten door de taliban drie maanden na de val (NPO, p. 5). Dit zou betekenen dat uw gezin eveneens drie maanden na de machtsovername verhuisde naar uw maternale oom. Dit strookt echter niet met uw verklaringen later in het persoonlijk onderhoud dat de taliban een maand na de dood van uw vader voor de eerste keer begonnen vragen waar u was heengegaan, dat ze dit de laatste keer vroegen acht maanden na de val en dat uw gezin na deze laatste keer verhuisde naar uw maternale oom (NPO, p. 18). Aangezien uw vader drie maanden na de val werd gedood, zou dit immers betekenen dat uw gezin pas vijf maanden na zijn dood verhuisde naar uw maternale oom, terwijl u eerst aangaf dat dit rond het moment van zijn dood was. Later zei u dan opeens dat uw gezin acht maanden na de dood van uw vader verhuisde in plaats van acht maanden na de val van Afghanistan (NPO, p. 19). Bovendien zei u op een gegeven moment ook dat uw gezin een maand na de dood van uw vader verhuisde naar uw maternale oom (NPO, p. 18), wat dus wederom kant noch wal raakt, aangezien dit opnieuw inconsistent is met uw eerdere verklaringen over het moment waarop ze nu eigenlijk verhuisden.

Anderzijds was u ook incoherent over de wijze waarop de taliban uw gezin lastigvallen sinds ze verhuisd zijn naar uw maternale oom. Op een bepaald moment in het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of er nog problemen geweest zijn met de taliban sinds uw gezin verhuisd is naar uw maternale oom. Daarop antwoordde u dat de taliban sindsdien rondvragen in het dorp van uw oom waar u bent en dat ze ook denken dat u er woont. Hierop werd u gevraagd of ze het huis van uw maternale oom daadwerkelijk bezoeken.

U beantwoordde deze vraag positief en herhaalde ook nog eens dat ze naar het huis van uw maternale oom kwamen. U verduidelijkte dat de taliban vier of vijf keren naar het huis van uw oom kwamen, dat ze negen maanden na de dood van uw vader voor de laatste keer kwamen, dat ze toen realiseerden dat u er niet was en daarom sindsdien niet meer langskomen bij uw oom (NPO, p. 19). Gelet op deze verklaringen, is het bijzonder vreemd dat wanneer u later werd gevraagd of de taliban vier of vijf keer naar het huis van uw oom kwamen, u opeens verklaarde dat ze niet naar het huis van uw oom kwamen, doch wel rondvroegen naar u in het dorp. U werd geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen hieromtrent en toen trachtte u te verduidelijken dat u bedoelde dat ze naar het dorp van uw oom kwamen en niet specifiek naar zijn huis (NPO, p. 19). Deze verklaring kan het CGVS echter niet overtuigen daar u in eerste instantie uitdrukkelijk en duidelijk vermeldde dat de taliban naar het huis van uw oom kwamen. Gelet op het belang van de vervolgingsfeiten na uw vertrek voor het beoordelen van uw vrees voor vervolging door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hier op coherente wijze zou kunnen over vertellen. Dat u hier niet in bent geslaagd doet verder vraagtekens plaatsen bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. De documenten en bankkaarten van uw vader die u neerlegde staven het werk van uw vader, doch dit trekt het CGVS niet in twijfel. Uw Afgaanse schooldocumenten en vaccinatiekaart kunnen de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek niet veranderen en bieden dus geen verschoning voor uw flagrante leeftijdsfraude. Er kan wat betreft de dreigbrief die u meebracht nog worden opgemerkt dat documenten

enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat in Afghanistan allerhande documenten tegen betaling gefabriceerd kunnen worden, wat de bewijswaarde van dit document verder relativeert. Wat betreft uw Belgische arbeidsovereenkomst, zoals infra gemotiveerd, kan uit het loutere feit dat u in België werkt geen vrees bij terugkeer naar Afghanistan worden verbonden.

Er dient geconcludeerd te worden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/>

easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde

Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd onteigend, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het

opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit loutere feit dat u in België werkt, kan niet worden besloten dat u bij terugkeer naar Afghanistan negatief onder de aandacht zou komen. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij

terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk procedurele noden heeft gelet op zijn zwakke psychisch profiel. De Raad merkt echter op dat hij enkele verklaring dat hij in een zekere psychische toestand is omwille van het feit dat hij zijn land, gezin en familie heeft moeten verlaten niet doet besluiten dat verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid heeft ten aanzien van de kwetsbaarheid die eigen is aan verzoekers om internationale bescherming. Het CGVS wordt op dit punt dan ook bijgetreden.

2.3. Verzoekschrift en stukken

2.3.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, § 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; van de artikelen 48, 48/2, 48/4, 48/5, 48/7 en artikel 62 van de vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel, de artikelen 3 en 13 van het EVRM en een manifeste appreciatiefout.

“Overwegende dat verzoekende partij de verschillende elementen en motieven van de bestreden beslissing onder de loep zal nemen, en zal aantonen dat deze niet gevolgd kunnen worden. Verzoeker blijft erbij dat de motieven van de CGVS niet kunnen weerhouden worden. Dat de motivering van de CGVS als volgt luidt :

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Overwegende dat dit een pure eenzijdige vaststelling is.

Dat daarbij geen rekening gehouden wordt met de psychische toestand van verzoeker, die zijn land, gezin en familie diende te verlaten.

De CGVS gaat verder :

U vreest gedood te worden door de taliban indien u zou moeten terugkeren naar Afghanistan omdat ze aan uw vader vroegen om belastingen aan hen te betalen, hij dit weigerde, u daarom ontvoerd werd door de taliban en ze uw vader nadien doodden.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Overwegende dat de werkwijze van de CGVS niet gevolgd kan worden, nu deze het proportionaliteitsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Dat de CGVS immers vertrekt van een negatief standpunt en onderbouwt vervolgens deze stelling, zonder daarbij een afweging te maken van de elementen pro en contra erkenning. Dat vastgesteld dient te worden dat de CGVS niet de minste afweging maakt van de elementen die door verzoeker in de verschillende stadia van zijn VIB aangevoerd werden.

Dat met name er geen onderzoek gesteld wordt naar de elementen die de kans op erkenning groter maken, noch enige afweging tegenover de elementen die de kans kleiner zouden maken. Dat dit een zuivere

miskennen is van het proportionaliteitsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Dat door bovendien te vertrekken van een negatief uitgangspunt in casu de CGVS duidelijk niet de minste rekening houdt met de voor verzoeker positieve elementen in zijn VIB.

Dat enkel gezocht wordt naar elementen die dit negatieve uitgangspunt kunnen onderbouwen. Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te annuleren.

Dat in die omstandigheden er aanleiding is de bestreden beslissing te annuleren. Dat de CGVS verder gaat : Vooreerst, wat betreft uw verklaring minderjarig te zijn, dient te worden opgemerkt dat de Dienst Voogdij op 7 mei 2021 een medisch onderzoek liet uitvoeren door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen. Hieruit bleek dat u een leeftijd heeft van 21,2 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar. U wordt bijgevolg niet als minderjarig beschouwd. Het feit dat u valselijk verklaarde minderjarig te zijn en bleef volharden in deze manifeste leeftijdsfraude (NPO, p. 4), roept al meteen vragen op bij uw algemene geloofwaardigheid. Overwegende dat verzoeker het volgende verklaarde :

U verklaarde minderjarig te zijn bij de DVZ, maar leeftijdsonderzoek wees uit dat u meerderjarig bent, bent u het eens met dit onderzoek?

Ik bracht mijn vaccinatiekaart mee, dat bewijst hoe oud ik ben. De leeftijd die ze me gaven, daar ben ik het niet mee eens.

Dat verzoeker dan ook volkomen te goeder trouw zijn leeftijd aanhield. Dat verzoeker er bovendien aan wil herinneren dat volgens de algemene informatie niet alleen de geboortedata in Afghanistan bij benadering geschat worden, doch dat bovendien, dikwijls jongens als jonger aangegeven worden dan ze werkelijk zijn.

Dat verzoeker in dat verband verwijst naar de onderzoeken van de Deense autoriteiten die deze praktijken bevestigen.

Dat ook de Nederlandse Raad van State vragen stelde bij de leeftijdsbepaling met de drie medische onderzoeken, waarbij een beslissing van de dienst voogdij vernietigd werd, omdat niet duidelijk was waarom als een test de minderjarigheid niet uitsluit alsnog tot meerderjarigheid besloten wordt. (<https://www.agii.be/nieuws/rvs-leeftijdsbeslissing-vermeende-nbm-v-schendt-motiveringsplicht>)

Dat in de mate dat het leeftijdsonderzoek steeds bij benadering is en verzoeker zelf ab initio aangeeft dat hij niet weet hoe oud hij is het totaal onterecht is hem een bedrieglijk opzet op het vlak van zijn asielaanvraag te verwijten.

Dat de negatieve benadering van het eigenlijke asielrelaas om die reden niet weerhouden kan worden. Dat verzoeker dan ook geen objectief, onbevooroordeeld en derhalve eerlijk onderzoek kreeg van zijn VIB.

Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen. Dat de CGVS verdergaat :

Verder meent het CGVS dat er omwille van volgende pertinente redenen geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ten eerste legde u flagrant tegenstrijdige verklaringen af over het tijds kader rond uw ontvoering door de taliban bij de Dienst Vreemdelingen zaken (DVZ) en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bij de DVZ verklaarde u immers dat u één maand voor uw vertrek werd ontvoerd door de taliban en dat u één week bij hen gevangen zat (Vragenlijst CGVS, d.d. 16/06/2022, vraagnr. 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u werd ontvoerd door de taliban, dat u een week werd vastgehouden, doch dat u de ochtend na uw vrijlating bent vertrokken uit Afghanistan (NPO, p. 8, 9 & 15). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen zijn bijzonder flagrant daar uw ontvoering de hoofdaanleiding voor uw vlucht betrof – daarna besloot uw vader namelijk om u weg te sturen omdat u naar eigen zeggen in levensgevaar was (NPO, p. 8 & 15) – en dus ook één van de belangrijkste vervolgingsfeiten van uw asielrelaas uitmaakt. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u bij de DVZ ook had gezegd dat u de dag na uw

vrijlating bent weggegaan (NPO, p. 20). Hiermee verklaarde u de tegenstrijdigheid niet, doch ontkende deze louter. Bovendien werd het verslag bij de DVZ u in het Pashtou voorgelezen (NPO, p. 3), hebt u met uw handtekening bevestigd dat de schriftelijke neerslag van uw verklaringen bij de DVZ correct was en zei u op het CGVS dat uw interview daar goed was verlopen (NPO, p. 3). U kreeg dus de kans om eventuele fouten recht te zetten, doch hebt dit nagelaten.

Dergelijke tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze.

Overwegende dat de CGVS ten onrechte meent dat de verklaringen van verzoeker tegenstrijdig zouden zijn.

Dat wat betreft het vertrek verzoeker wil onderstrepen dat hij inderdaad de ochtend na zijn vrijlating van huis vertrokken is. Dat hij echter door zijn vader eerst naar Kabul gestuurd werd, naar een vriend van zijn vader. Dat het vervolgens enige tijd duurde voor hij het land verliet.

Dat verzoeker inderdaad van huis vertrok vlak na zijn vrijlating, doch dat deze datum van vertrek niet samenvalt met de datum waarop hij het land verliet.

Dat de CGVS dan ook onterecht een “fundamentele” tegenstrijdigheid ontwaart. Ten tweede waren ook uw verklaringen over het tijds kader van uw vertrek uit Afghanistan tegenstrijdig. U zei namelijk dat u op 27 juli 2020 (06/05/1399) vertrok uit Afghanistan en dat u acht maanden onderweg was naar België (NPO, p. 9). U zei in dit verband ook dat uw vertrek acht maanden voor de val van Kabul plaatsvond (NPO, p. 17). Deze verklaringen over uw beweerde moment van vertrek stroken niet met de daadwerkelijke datum van de machtsovername, zijnde 15 augustus 2021. Indien u effectief op 27 juli 2020 uit Afghanistan vertrok, zou dit

immers betekenen dat u bijna dertien maanden voor de machtsovername uit Afghanistan vertrok. Deze vaststelling klemt des te meer daar uw beweerde reisduur van acht maanden evenmin steek houdt, aangezien u naar eigen zeggen op 27 juli 2020 vertrok uit Afghanistan, u pas aankwam in België op 25 april 2021 en er bij uw aankomst in België werd geconstateerd dat u op 21 oktober 2020 reeds in Roemenië werd gesignaleerd. Gelet op deze verklaringen en vaststellingen zou uw reisweg derhalve beduidend langer dan acht maanden moeten bedragen. Gelet op uw profiel en familiale achtergrond – u bent geboren in 2002, u liep school vanaf u negen jaar was tot de zevende graad op het moment van uw vertrek (NPO, p. 4) en u bent de zoon van een succesvolle zaakvoerder die auto's importeerde vanuit de Verenigde Staten en Canada (NPO, p. 5 & 9-10) – kan echter redelijkerwijze van u verwacht worden dat u vertrouwd bent met de kalender en in staat bent om op coherente wijze te vertellen over de chronologie van uw vertrek. Bovendien gaat het om het moment van uw vertrek uit Afghanistan nadat u besloot dat u in levensgevaar was en het land moest ontvluchten uit angst voor de taliban, waardoor des te meer verwacht kan worden dat u op chronologisch correcte wijze zou kunnen vertellen over dit zwaarwichtige moment. Uw flagrant incoherente verklaringen over het moment van uw vertrek hebben logisch erwijze ook een negatieve impact op de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten vlak voor dit vertrek.

Overwegende dat de termijn gedurende dewelke verzoeker onderweg was nauwelijks van determinerend invloed kan zijn op zijn vrees ingeval van terugkeer.

Dat verzoeker een lange weg met vele hindernissen aflegde. Dat duidelijk moge zijn dat verzoekers termijnbepaling van “8 maanden” mogelijks niet accuraat is, doch dat het duidelijk is dat hij voor de machtsovername vertrokken is.

Dat het perfect mogelijk is, indien verzoeker vertrokken is in juli 2020, dat hij in Roemenië gesignaleerd werd in oktober 2020. Dat de verklaringen van verzoeker mbt de datum van zijn vertrek, nl. juli 2020 wel degelijk eenduidig zijn.

Dat er een onderscheid moet gemaakt worden tussen vertrekken van thuis en vertrekken uit Afghanistan.

Mijn vader deed zaken. Mijn vader ging een keer naar zijn zaak en er kwamen mensen naar hem. Ze zeiden dat hij hen moest betalen omdat hij ook de overheid betaalde. Dan bedoel ik de taliban. Mijn vader accepteerde dat niet. Na een paar dagen ging ik naar school. Een onbekende auto stopte. Ze wouden me laten instappen. Ik wou het niet doen, dus ze deden dat met geweld. Na een paar dagen contacteerden ze mijn vader. Ze zeiden dat hij de overheid betaalde en daarom moest hij ook het Islamitisch Emiraat betalen. Zo niet, dan zouden ze mij doden. Mijn vader deelde dat met de dorpsoudsten. Toen hij dit deed, gingen ze naar hem. Ze lieten me vrij. Mijn vader gaf hen 2.000.000 Afghani. Toen ik vrijgelaten werd, sprak mijn vader met iemand. Hij stuurde me naar Kabul. In Kabul ging ik naar het huis van een vriend van mijn vader. Ik bleef er. De dag erna bracht hij me naar het busstation. Ik ging naar Nimroz. Dat was het verhaal van mijn leven.

(...)

En nadat u werd vrijgelaten, hoelang bleef u nog in Afghanistan voordat u naar Kabul ging? Toen ik vrijgelaten werd, die nacht bleef ik thuis. De ochtend erna ben ik weggegaan. (...)

Wanneer bent u vertrokken naar België?

Toen ze me vrijlieten, toen bleef ik thuis, de dag erna kwam een auto en ik ging weg. (...)

En weet u in welk jaar dit was?

De zesde van de vijfde maand, in 1399. Toen ging ik weg. Hoelang was u ongeveer onderweg?

Acht maanden.

Dat verzoeker zeer precies is mbt de datum van zijn vertrek, doch het moeilijker heeft met periodes : En hoelang na uw vertrek was de val?

Ik denk acht maanden.

Dat het niet van zorgvuldigheid getuigt desbetreffend geen correcte rekening te maken en verzoeker met een “fourief tijds kader” te confronteren.

Dat hieruit dan ook een negatieve impact om de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten zelf afgeleid wordt.

Dat de CGVS verdergaat :

Ten derde legde u dan ook nog eens tegenstrijdige verklaringen af bij de DVZ en op het CGVS over de vervolgingsfeiten van uw vader voordat hij werd gedood door de taliban. Bij de DVZ vermeldde u immers een belangrijk incident na uw vertrek uit Afghanistan waarbij de taliban uw vader aanvielen, doch hij kon ontkomen (Vragenlijst CGVS, d.d. 16/06/2022, vraagnr. 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS hebt u hier dan weer niks over gezegd. Er werd u nochtans expliciet gevraagd of uw vader andere problemen had met de taliban tussen het moment dat u Afghanistan verliet en het moment dat hij werd gedood. U antwoordde stellig van niet.

U gaf dan zelf aan dat de taliban uw vader één keer benaderden voor zijn dood en na uw vertrek om te vragen waarom hij geen belastingen betaalde aan hen. U werd hierop gevraagd of de taliban hem nogmaals benaderden of contacteerden buiten deze ene keer en toen gaf u ook aan dat dit niet het geval was (NPO, p. 17). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd en probeerde u deze te verschonen door aan te geven dat u doelde op het moment drie maanden na de machtsovername waarop uw vader werd gedood (NPO, p. 21). Deze verklaring volstaat echter niet, daar u bij de DVZ duidelijk sprak over twee verschillende incidenten en u aangaf dat uw vader bij het eerste incident

kon ontkomen, terwijl hij pas in een later incident werd gedood. Een misverstand is daardoor dus uitgesloten. Daarenboven gaat het hier om belangrijke vervolgingsfeiten na uw vertrek, waardoor redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat u zich hieromtrent niet zou vergissen. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas derhalve verder.

Overwegende dat verzoeker wil opmerken dat deze feiten zich voordeden na zijn vertrek. Dat in tegenstelling tot wat de CGVS stelt verzoeker niet zo stellig was in zijn tijdsbepalingen, bv. Ivm de verhuis van zijn moeder en gezin naar de maternale oom :

Waar verblijft uw gezin op dit moment?

Ze wonen bij mijn maternale oom.

Wanneer verhuisden ze daarheen?

Toen ze mijn vader schoten na de val, ongeveer een jaar geleden.

Na de val of rond de val?

In de periode van de val.

En over de datering van de dood van zijn vader :

Hoeveel dagen na de val werd uw vader beschoten?

Drie maanden na de val.

Wanneer kwam u dit te weten?

Na een maand, dan hoorde ik erover.

Dat deze informatie hem fragmentarisch bereikte, gelet op de moeilijke communicatie met zijn land van herkomst.

NPO p.6

Zoveel informatie heb ik niet.

Dat het gezin van verzoeker bovendien moeilijkheden heeft ;

Hoe gaat het nu met hen?

Nu zitten ze niet in een normale situatie, mijn vader is er niet meer. Ze wonen bij mijn maternale oom. Dat het dan ook niet opgaat verzoeker desbetreffend een tegenstrijdigheid te verwijten.

Dat het evenmin opgaat dat aan verzoeker de houding van zijn vader verweten wordt.

Dat er eveneens een onderscheid gemaakt dient te worden tussen de situatie voor de ontvoering en na de ontvoering, en deze van voor de machtsovername en de situatie erna, Dat voor de machtsovername de vader van verzoeker in overheidsgebied woonde en werkte (de Taliban zaten dan in de bergen) zodanig dat geen specifieke maatregelen nodig waren :

Nam hij bepaalde veiligheidsmaatregelen?

Nee, hij nam geen veiligheidsmaatregelen omdat de overheid aanwezig was, dus er zouden geen problemen zijn.

En de situatie erna :

Waarom lieten de taliban zomaar toe dat uw vader weigerde om te betalen?

Omdat mijn vader de zaak nog altijd deed. Nadat ik vertrok, doodden ze mijn vader. Na de val zeiden ze dat ze iedereen vergaven, maar dat deden ze niet. Ze viseerden mensen zoals mijn vader ook was gedood.

(...)

Maar was hij niet bang voor de gevolgen van de taliban?

Mijn vader zei dat de overheid de staat was, de taliban konden niks doen. Daarom doodden ze hem na de val. Dat verzoeker wat betreft de "veiligheidsmaatregelen" wel stelde dat zijn vader toestemming vroeg om een geweer te dragen én nog slechts één keer per week van zijn werk naar huis ging.

Heeft uw vader nog geprobeerd om hulp te zoeken van de overheid?

Ja, hij vroeg om hulp. Na die dag ging mijn vader amper nog naar huis, hij kwam nog slechts één keer per week.

En nam hij nog andere veiligheidsmaatregelen?

Mijn vader nam een toelating voor een geweer te houden van de overheid.

Heeft uw vader de taliban ooit nog betaald?

Erna betaalde mijn vader hen niet.

En hij ging nog altijd werken, elke dag?

Erna bleef hij daar. Hij kwam slechts één keer per week naar huis.

(...)

Maar hij ging nog één keer per week, was hij toen niet bang?

Hij was niet bang. Erna, hij had een wapen.

Dat verzoeker wil aanstippen dat hij op dat moment Afghanistan al verlaten had.

Dat het eveneens onterecht is daarom aan verzoeker een ongeloofwaardigheid te verwijten.

Dat verzoeker bovendien perfect uitlegde waarom er voor hem niets anders opzat dan te betalen.

Dat de Taliban immers dreigden hem opnieuw mee te nemen en te doden, indien zijn vader niet zou betalen.

Dat wilde hij niet en kon hij niet doen, enerzijds omdat hij de overheid al betaalde, en anderzijds omdat hij financieel deze mogelijkheid niet had.

En gaven de maliks het geld aan hen?

Ja, ze betaalden hen. de taliban zeiden tegen hem, als hij de maand erna niet betaalt, dan zouden ze zijn zoon pakken en hem doden.

Dat het relaas van verzoeker dan ook logisch is : zijn vader stuurde hem weg zodat hij veilig zou zijn.

Hoe reageerden jullie daarop?

Mijn reactie was dat als de taliban me zouden meenemen, dan zouden ze me doden.

Hoe reageerde uw vader?

De reactie van mijn vader was erger, hij zei dat ik moest weggaan, weg van daar.

U zei dat uw vader geen problemen wou met de overheid, maar als hij bang was dat u zou gedood worden, waarom betaalde hij de taliban dan niet gewoon?

Als hij de taliban zou betalen, dan zou de overheid denken dat hij banden had met de taliban. Dat was niet goed. Hij betaalde de taliban ook om mij vrij te laten.

Dat verzoeker duidelijk niet gelukkig was met de beslissing van zijn vader om hem weg te sturen, doch dat het niet anders kon. veilig

Ten vierde is het handelen van de taliban sinds uw vertrek uit Afghanistan en voor de dood van uw vader weinig doortastend. Nadat u door hen werd ontvoerd, vrijgelaten en vertrok uit Afghanistan, duurde het een maand vooraleer ze uw vader nogmaals benaderden. Ze vroegen hem waarom hij hen niet betaalde en ze zeiden dat ze u zouden meenemen en doden als uw vader zou blijven weigeren om te betalen. Uw vader weigerde opnieuw om te betalen (NPO, p. 17). Daarna hebben ze uw vader nooit meer benaderd tot drie maanden nadat Afghanistan reeds in hun handen was gevallen. Volgens uw overige verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud zou dit bijna een jaar en drie maanden later moeten zijn geweest. Het feit dat ze uw vader al die tijd met rust lieten valt niet te rijmen met de context die u schetste. Uw vader had immers in het verleden al geweigerd om hen te betalen (NPO, p. 11),

betaalde belastingen aan de overheid (NPO, p. 10-11), de taliban hadden u reeds ontvoerd en lieten u pas vrij nadat uw vader 2.000.000 Afghani betaalde (NPO, p. 12-16), ze hadden de controle in uw dorp (NPO, p. 6) en uw vader kwam nog wekelijks naar huis (NPO, p. 16-17). Het strookt ook niet met de hardhandige aanpak van de taliban die u schetste – ze waren wreed, ze lieten mensen geen rustig leven leiden, mensen die hun regels niet volgden werden gedood of meegenomen en mensen die banden hadden met de overheid werden gebruikt voor zelfmoordaanslagen, gedwongen gerekruteerd of

doodgeschoten (NPO, p. 6-7) – en deze harde aanpak van de taliban ten opzichte van mensen die hen tegenwerken wordt ook bevestigd door de landeninformatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (EUAA rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202208EUAACOIReportAfghanistanTargetingofindividuals.pdf>)).

In dergelijke context waarbij uw vader niet inging op de eisen van de taliban, de overheid financieel steunde, de taliban uw gezin actief hadden gevisieerd voor uw vertrek, ze toegang hadden tot uw dorp, uw vader nog wekelijks naar uw dorp kwam en de taliban heel wreed te werk gingen, is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat ze uw vader zolang met rust lieten voor ze hem nogmaals benaderden om hem te doden. Wanneer u werd gevraagd waarom uw vader zo weinig werd gecontacteerd door hen, antwoordde u eerst ontwijkend door te zeggen dat dit was omdat hij hen niet betaalde. Wanneer u nogmaals werd gevraagd waarom ze hem zo weinig contacteerden, herhaalde u dat ze hem één keer contacteerden en dat ze dachten dat hij zou betalen (NPO, p. 17). Hiermee bood u duidelijk geen verklaring voor het weinig doortastende handelen van de taliban jegens uw vader na uw vertrek en voor zijn dood. Dergelijk relatief laks gedrag van de taliban ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder. Overwegende dat de CGVS een puur subjectieve benadering tegenstelt aan de informatie die verzoeker kreeg betreffende de gebeurtenissen sinds zijn vertrek.

Dat deze puur subjectieve benadering bovendien slechts een periode viseert.

Dat verzoeker wil opmerken dat zijn vader door de Taliban gedood werd.

En uw vader werd gedood drie maanden erna?

Ja, drie maanden later werd hij gedood.

Dat ook zijn neef door de Taliban gedood werd omdat deze muziek beluisterde ;

Zoals wie bijvoorbeeld?

Mijn maternale neef, de zoon van mijn maternale tante.

En om welke reden werd hij beschoten door de taliban?

Hij was muziek aan het spelen. De taliban zeiden dat hij ermee moest stoppen. Hij luisterde er niet naar en ze hebben hem gedood.

Dat men dit moeilijk als een “lakse” houding kan omschrijven.

Dat het feit dat de Taliban er tijd hebben over laten gaan om de vader van verzoeker te doden, dan ook geenszins aantoon dat zij laks zouden geweest zijn, waardoor de vervolgingsfeiten ondergaan door verzoeker zelf ongeloofwaardig zouden worden, laat staan dat zijn vrees voor terugkeer ongeloofwaardig zou zijn.

Dat de CGVS verdergaat :

Ten vijfde waren uw verklaringen over de chronologie en de inhoud van de gebeurtenissen na uw vertrek bijzonder inconsistent en volatiel.

Eenzijds kon u niet consistent vertellen over de chronologie van de gebeurtenissen na uw vertrek. Zo zei u eerst dat uw gezin naar het huis van uw maternale oom in Surkhakan verhuisde toen uw vader overleed in de

periode van de val. U verduidelijkt dat uw vader werd doodgeschoten door de taliban drie maanden na de val (NPO, p. 5). Dit zou betekenen dat uw gezin eveneens drie maanden na de machtsovername verhuisde naar uw maternale oom. Dit strookt echter niet met uw verklaringen later in het persoonlijk onderhoud dat de taliban een maand na de dood van uw vader voor de eerste keer begonnen vragen waar u was heengegaan, dat ze dit de laatste keer vroegen acht maanden na de val en dat uw gezin na deze laatste keer verhuisde naar uw maternale oom (NPO, p. 18). Aangezien uw vader drie maanden na de val werd gedood, zou dit immers betekenen dat uw gezin pas vijf maanden na zijn dood verhuisde naar uw maternale oom, terwijl u eerst aangaf dat dit rond het moment van zijn dood was. Later zei u dan opeens dat uw gezin acht maanden na de dood van uw vader verhuisde in plaats van acht maanden na de val van Afghanistan (NPO, p. 19). Bovendien zei u op een gegeven moment ook dat uw gezin een maand na de dood van uw vader verhuisde naar uw maternale oom (NPO, p. 18), wat dus wederom kant noch wal raakt, aangezien dit opnieuw inconsistent is met uw eerdere verklaringen over het moment waarop ze nu eigenlijk verhuisden.

Dat verzoeker zeer formeel en consistent is in het ogenblik waarop zijn vader gedood werd.

Dat hij het echter ook maar van horen zeggen heeft ;

Op welke manier werd hij benaderd op de dag dat hij werd gedood?

Mijn vader ging naar huis, hij kwam één keer per week. Toen hij aan het gebied kwam van het water, waar ze mij ook meenamen, dan begonnen ze te schieten. Hij schoot terug en dan werd hij doodgeschoten.

Dat deze versie bovendien een geconstrueerde versie is, aangezien er geen getuigen waren van de feiten :

En waren er getuigen?

Nee, toen de mensen en de malik de schoten hoorden, kwamen ze buiten. En dan zagen ze dat mijn vader gedood was.

(...)

Waren er toen problemen met de taliban?

Ze kunnen geen ander probleem hebben, ze hebben mijn vader gedood.

Waarom waren er drie maanden tussen de val van de taliban en uw vaders dood?

Mijn vader dacht dat ze iedereen vergaven en dat er geen probleem was. Maar ze viseerden mensen. Ook op dat vlak zijn de verklaringen van verzoeker consistent.

Anderzijds was u ook incoherent over de wijze waarop de taliban uw gezin lastigvallen sinds ze verhuisd zijn naar uw maternale oom. Op een bepaald moment in het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of er nog problemen geweest zijn met de taliban sinds uw gezin verhuisd is naar uw maternale oom. Daarop antwoordde u dat de taliban sindsdien rondvragen in het dorp van uw oom waar u bent en dat ze ook denken dat u er woont. Hierop werd u gevraagd of ze het huis van uw maternale oom daadwerkelijk bezoeken. U beantwoordde deze vraag positief en herhaalde ook nog eens dat ze naar het huis van uw maternale oom kwamen. U verduidelijkt dat de taliban vier of vijf keren naar het huis van uw oom kwamen, dat ze negen maanden na de dood van uw vader voor de laatste keer kwamen, dat ze toen realiseerden dat u er niet was en daarom sindsdien niet meer langskomen bij uw oom (NPO, p. 19). Gelet op deze verklaringen, is het bijzonder vreemd dat wanneer u later werd gevraagd of de taliban vier of vijf keer naar het huis van uw oom kwamen, u opeens verklaarde dat ze niet naar het huis van uw oom kwamen, doch wel rondvroegen naar u in het dorp. U werd geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen hieromtrent en toen trachtte u te verduidelijken dat u bedoelde dat ze naar het dorp van uw oom kwamen en niet specifiek naar zijn huis (NPO, p. 19). Deze verklaring kan het CGVS echter niet overtuigen daar u in eerste instantie uitdrukkelijk en duidelijk vermeldde dat de taliban naar het huis van uw oom kwamen. Gelet op het belang van de vervolgingsfeiten na uw vertrek voor het

beoordelen van uw vrees voor vervolging door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hier op coherente wijze zou kunnen over vertellen.

Dat u hier niet in bent geslaagd doet verder vraagtekens plaatsen bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Overwegende dat verzoeker andermaal afgerekend wordt op informatie over zijn familie mbt gebeurtenissen na zijn vertrek.

Dat verzoeker bevestigt dat zijn vader gedood werd, zijn moeder en de rest van zijn familie intussen verhuisd zijn naar zijn maternale oom.

Dat hijzelf geen normaal leven zal kunnen leiden ingeval van terugkeer. Hoelang na zijn dood begonnen de taliban naar u te vragen?

Ongeveer één maand na de dood van mijn vader. Ze vroegen waar ik heen was gegaan. Vroegen ze dat één keer of meerdere keren?

Ze vroegen het een paar keer aan mijn familie.

Wanneer was de laatste keer?

De laatste keer vroegen ze het aan mijn broers en zus, die zeiden dat ik er niet was.

Hoe behandelen ze uw familie?

Ze vallen mijn moeder lastig, ze vragen waar haar zoon is.

En hoelang geleden was de laatste keer dat ze uw broers vroegen waar u was?

De laatste keer was dat ze mij vroegen, dan verhuisde mijn familie naar mijn maternale oom.

En hoelang was dit na uw vaders dood?

Een maand.

En dat was de laatste keer dat ze naar u vroegen?

Na de dood van mijn vader vroegen ze vaak naar mij.

Dat er geen einde kwam aan het informeren naar verzoeker ;

En sinds uw familie bij uw maternale oom woont, zijn er dan nog problemen geweest?

Er zijn veel problemen.

Welke problemen?

Op dit moment wil mijn moeder in haar eigen huis wonen, maar ze laten kinderen niet naar school gaan.

Ze wil niet bij mijn maternale oom wonen.

Maar zijn er problemen geweest in het kader van uw problemen sinds de verhuis?

Op dit moment, ze wonen bij mijn maternale oom. Ze weten dat. Ze vragen nu rond in het dorp van mijn oom, waar ik ben. Ze denken dat ik er ook woon.

(...)

U zei dat ze vier of vijf keer kwamen, wanneer was de vijfde keer?

In de negende maand, dat was de laatste keer.

Kwamen ze vier of vijf keer naar het huis van uw oom?

Ze kwamen niet naar het huis van mijn oom, ze kwamen naar het dorp. Die zeiden het aan mijn moeder.

Maar eerder zei u dat ze wel naar het huis van uw oom komen?

Wat ik bedoelde, ik zei dat ze kwamen, niet naar het huis, maar naar het dorp. Daar vragen ze aan de mensen waar ik ben. Die zeggen het tegen mijn moeder dat de taliban dat vragen.

En als de taliban denken dat u in het huis van uw oom bent, waarom komen ze dan niet direct naar daar?

Ze gingen er niet heen, omdat ze geen probleem hebben met mijn oom. Ze hebben een probleem met mij.

Maar u zei dat de taliban dachten dat u bij uw oom verbleef?

Dat is zo, ze vroegen dat in het dorp. Of ik daar was. Daarom kwamen de dorpingen naar mijn moeder.

Dat de verklaringen van verzoeker wel degelijk eenduidig zijn.

Dat bovendien rekening houdend met het feit dat verzoeker alles van horen zeggen heeft, een eventueel chronologie-probleem desbetreffend hem niet ten kwade kan geduid worden.

Dat de CGVS verdergaat :

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. De documenten en bankkaarten van uw vader die u neerlegde staven het werk van uw vader, doch dit trekt het CGVS niet in twijfel. Uw Afghaanse schooldocumenten en vaccinatiekaart kunnen de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek niet veranderen en bieden dus geen verschuiving voor uw flagrante leeftijdsfraude. Er kan wat betreft de dreigbrief die u meebracht nog worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat in Afghanistan allerhande documenten tegen betaling gefabriceerd kunnen worden, wat de bewijswaarde van dit document verder relativeert. Wat betreft uw Belgische arbeidsovereenkomst, zoals infra gemotiveerd, kan uit het loutere feit dat u in België werkt geen vrees bij terugkeer naar Afghanistan worden verbonden.

Overwegende dat vastgesteld moet worden dat de CGVS niet in twijfel trekt dat verzoeker Afghaan is, noch dat zijn vader een succesvol handelaar was in Nangarhar.

Dat de verklaringen van verzoeker ivm zijn ontvoering niet onderzocht werden, zodanig dat het onterecht is dat de dreigbrief door de CGVS niet in aanmerking genomen wordt.

Dat verzoeker nochtans duidelijk verklaarde hoe de dreigbrief bij zijn vrijlating aan de malik gegeven werd die de vrijlating onderhandelde. Dat deze dreigbrief bovendien gemerkt werd met de stempels en handtekeningen van de maliks om de authenticiteit ervan te bevestigen.

Dat het dan ook onterecht is dat deze niet in aanmerking genomen wordt.

Dat de Belgische arbeidsovereenkomst van verzoeker een aanduiding is van integratie, en derhalve eveneens van verwestering wat wel degelijk een risico-factor is ingeval van terugkeer.

Overwegende dat daar waar de CGVS pertinent weet dat verwestering ingeval van terugkeer een probleem kan vormen, van een zorgvuldige overheidsinstantie mag verwacht worden, dat zij zich daarover zelf informeert.

Dat dit des te meer het geval is nu dit verhoor maanden na de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 13 oktober 2022 tussenkwamen, waar de Raad onder meer verwestering als probleem weerhield, in navolging van talloze internationale verslagen.

Dat het dan ook onterecht is dat de CGVS thans geen onderzoek doet naar een mogelijke verwestering en de risico's die daaraan verbonden zijn.

Dat dit des te meer het geval is, nu verzoeker bewijzen van integratie bijbracht. Dat vastgesteld moet worden dat de CGVS niet de minste vraag stelt naar enige diepgaande verandering in opinies en levenswijze die zich bij verzoeker heeft voorgedaan naar aanleiding van zijn verregaande integratie in de Westerse samenleving.

Dat nochtans ab initio verzoeker documenten bijbracht met betrekking tot zijn leven hier.

Dat de appreciatie van de CGVS als zou verzoeker zich opnieuw gemakkelijk kunnen aanpassen dan ook op geen enkel objectief onderzoek gebaseerd is.

Dat verzoeker bovendien meent dat het standpunt van de CGVS neerkomt op een fundamentele miskennis van zijn basis- en grondrechten zoals vervat onder meer in de Conventie van Genève.

Dat de greep van de Taliban op het maatschappelijke leven in Afghanistan veel dieper gaat dan “in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, die gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels, dan ook geen obstakel vormen.

Dat met name wat “sociale omgang” betreft, de regels van de Taliban bovendien veel strenger geworden zijn dan deze die heersten onder het vorige regime, met name voor wat betreft de omgang met vrouwen en meisjes, de mogelijkheid muziek te luisteren, sport te beoefenen, naar een seculiere school te gaan (NB ook voor jongens!)

Dat verzoeker bovendien specifiek concrete omstandigheden aanhaalde die wel degelijk duiden op verwestering.

Dat dit ontegenzeggelijk een werkelijke verwestering betreft.

Dat tenslotte verzoeker meent dat de verwachting van de CGVS dat hij zich zou aanpassen aan normen en waarden, die strijdig zijn met de basisrechten die in de Westere wereld gangbaar zijn, an sich een schending inhoudt van zijn recht op vrijheid, democratie, levensbeschikking, eigenheid....

Dat deze verwachting – overigens nergens op gebaseerd en formeel tegengesproken – dan ook totaal onterecht is en strijdig met de Conventie van Genève, waar precies de menselijke vrijheid en waardigheid hoog in het vaandel gedragen worden.

Dat de appreciatie van de CGVS dan ook niet gevolgd kan worden :

Er dient geconcludeerd te worden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dat verzoeker meent dat geen werkelijk onderzoek gedaan werd naar de eigen vervolgensfeiten, noch naar de vrees gelinkt aan zijn profiel als verwesterde jongeman.

Dat de appreciatie van de CGVS dan ook niet gevolgd kan worden.

(...)”.

2.3.2. In de inventaris bij het verzoekschrift verwijst verzoeker naar de volgende landeninformatie:

- “Hard Choices in Afghanistan’s Humanitarian Crisis” | Human Rights Watch (hrw.org);
- “In the event of manslaughter, the diyah is required from the killer’s family and expiation is required from the killer” - Islam Question & Answer (islamqa.info);
- «What to do if a person has killed someone accidentally» - Islamweb – Fatwas;
- Document – «Afghanistan Situation Update» - 1 June 2023 (unhcr.org);
- «Corporal Punishment on the Rise in Afghanistan» | Human Rights Watch (hrw.org);
- “UN Describes Worsening Afghanistan Rights Crisis” | Human Rights Watch (hrw.org);
- «Can the Taliban Be Convinced to Reverse Course?» | Human Rights Watch (hrw.org);
- «Taliban Expand Civil Society Crackdown» | Human Rights Watch (hrw.org);
- Mortaza Behboudi – Wikipedia;
- «Concern grows for detained French-Afghan journalist Mortaza Behboudi» (lemonde.fr);
- «More Than 1,000 Afghan Civilians Killed In Violence Since August 2021, UN Says » (rferl.org);
- «The Azadi Briefing: Taliban Increasingly Turning To Harsh Islamic Punishments» (rferl.org);
- «Rural School Closures Seen As Taliban Effort To Impose Full Control Over Afghan Education» (rferl.org);
- “IOC Warns Afghanistan About Paris Olympics Status Over Blocking Sports For Women And Girls” (rferl.org);
- “Amnesty International Flags Pakistan Over Treatment Of Afghan Refugees” (rferl.org);
- “How Will I Feed My Family? Iranian Province Imposes New Job Restrictions On Afghan Migrants » (rferl.org);
- The Azadi Briefing: «A New Crackdown Targets Afghan Migrants In Pakistan» (rferl.org);
- “Fresh Attacks Put Spotlight On Afghanistan’s Northeast As IS-K Stomping, Recruiting Ground» (rferl.org);
- “Private Afghan TV Channel Feels The Squeeze From The Taliban” (rferl.org);
- “Taliban Calls For Strict Ban On Music At Kabul Wedding Halls” (rferl.org);
- “IS-K Claims Afghan Attack On Taliban Official’s Funeral” (rferl.org);
- “In Dire Straits’: Taliban’s Alleged Interference In Foreign Aid Deprives Afghans Of Lifesaving Help” (rferl.org);
- “Deputy Governor Of Northern Afghan Province Killed In Car Bombing” (rferl.org)
- “Afghan Singer Arrested For Putting Taliban Verses To Music” (rferl.org)
- “The Azadi Briefing: Deadly Floods Hit Afghanistan” (rferl.org);
- “Every Midwife Is Afraid’: Worrying Signs Over Maternal Deaths In Afghanistan” (rferl.org);
- “Life Of Toil’: Growing Number Of Starving Afghan Families Send Children To Work” (rferl.org);
- «Afghanistan Reports First Polio Case This Year» (rferl.org);
- UN Report: «Female Afghan UN Employees Harassed, Detained» (rferl.org);

- "UN Will Stay In Afghanistan But Funding Is Drying Up, Guterres Says" (rferl.org);
- "In Spontaneous Protest, Afghan Women Urge World Not To Recognize Taliban" (rferl.org);
- "Banned From School, Teenage Afghan Girls Turn To Taliban-Run Madrasahs" (rferl.org);
- "The Azadi Briefing: Taliban Deals Yet Another Blow To Education In Afghanistan" (rferl.org);
- "The Azadi Briefing: Taliban Deals Yet Another Blow To Education In Afghanistan" (rferl.org);
- "A Look At The 2023 Winners Of The Prestigious 'World Press Photo' Competition" (rferl.org);
- "Southern Afghan City Becomes De Facto Capital As Taliban Chief Tightens Grip On Power" (rferl.org);
- "Nothing Left' For Herat Shopkeepers After Taliban Bans Music, Foreign Films, Video Games" (rferl.org);
- "Taliban Bans Restaurant Gardens For Families, Women In Herat" (rferl.org);
- "The Azadi Briefing: Fears Of A Famine Mount In Afghanistan" (rferl.org).

2.3.3. De verwerende partij legt op 8 februari 2024 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico in geval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-2/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

2.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht omdat hij vreest gedood te worden door de taliban omdat zij eisen dat zijn vader hen belastingen zou betalen, wat hij weigerde, ze verzoeker ontvoerden en zijn vader doodden. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat hij moest aangeven wanneer hij iets niet verstond of de tolk niet goed begreep, zodat dit zou kunnen uitgeklaard worden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen geven, dat hij de tolk begrepen heeft en dat alle vragen duidelijk waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Er

blijkt niet dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, of dat deze de impact zouden hebben gehad op verzoekers verklaringen. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn als volgt:

- Het medisch onderzoek uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen op 7 mei 2021 toonde aan dat de verzoeker 21,2 jaar oud is, met een standaarddeviatie van 1,9 jaar. Hieruit volgt dat verzoeker niet als minderjarig wordt beschouwd. Het volhouden van de bewering minderjarig te zijn, ondanks deze bevindingen, wekt twijfels op over de geloofwaardigheid van verzoeker en wordt beschouwd als leeftijdsfraude.
- Niet-geloofwaardig relaas:
 - o Bij de DVZ verklaarde de verzoeker dat hij één maand voor zijn vertrek werd ontvoerd en één week gevangen zat. Bij het CGVS verklaarde hij dat hij de ochtend na zijn vrijlating vertrok uit Afghanistan. Deze tegenstrijdigheden zijn van bijzonder belang omdat zijn ontvoering de belangrijkste reden vormde voor zijn vlucht, waarbij zijn vader besloot hem weg te sturen omdat hij in levensgevaar verkeerde.
 - o De verklaringen van verzoeker over het tijds kader van zijn vertrek uit Afghanistan vertonen ernstige tegenstrijdigheden. Hij beweerde dat hij op 27 juli 2020 uit Afghanistan vertrok en dat zijn reis naar België acht maanden duurde. Hij stelde ook dat zijn vertrek acht maanden voor de val van Kabul plaatsvond. De feitelijke datum van de machtsovername was echter 15 augustus 2021. Als verzoeker inderdaad op 27 juli 2020 uit Afghanistan vertrok, betekent dit dat hij bijna dertien maanden voor de machtsovername het land verliet. Bovendien is zijn beweerde reisduur van acht maanden onjuist, gezien zijn aankomst in België op 25 april 2021 en het feit dat hij op 21 oktober 2020 in Roemenië werd gesignaleerd. Deze inconsistenties suggereren dat zijn reisweg veel langer was dan acht maanden. Gezien het profiel en de achtergrond van verzoeker als zoon van een succesvolle zakenman, mag worden verwacht dat hij bekend is met de kalender en in staat is om coherent te vertellen over de chronologie van zijn vertrek. Bovendien betreft het zijn vertrek uit Afghanistan uit vrees voor de taliban, waardoor het belangrijk is dat hij nauwkeurig kan vertellen over dit cruciale moment. Zijn aantoonbaar onsamenhangende verklaringen over het moment van zijn vertrek tasten dan ook de geloofwaardigheid aan van de gebeurtenissen die voorafgingen aan zijn vertrek.
 - o Bij de DVZ meldde hij een belangrijk incident na zijn vertrek uit Afghanistan waarbij de taliban zijn vader aanvielen, maar hij kon ontkomen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zweeg hij hier echter over, ondanks expliciete vragen over eventuele problemen van zijn vader met de taliban na zijn vertrek uit Afghanistan. Hij beweerde stellig van niet en vermeldde slechts één contactmoment tussen de taliban en zijn vader, waarbij ze vroegen waarom hij geen belastingen aan hen betaalde. Met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde verzoeker dat hij doelde op het moment drie maanden na de machtsovername waarop zijn vader werd gedood. Dit weerlegt echter niet de duidelijke vermelding van twee verschillende incidenten bij de DVZ, waarbij zijn vader bij het eerste incident kon ontkomen en pas later werd gedood. Een misverstand lijkt uitgesloten, vooral gezien de aard van de vervolgingsfeiten en het feit dat het na zijn vertrek uit Afghanistan plaatsvond.
 - o Het handelen van de taliban jegens de vader van verzoeker na diens vertrek uit Afghanistan en vóór diens dood lijkt weinig consistent met de eerder geschetste context. Nadat verzoeker door hen werd ontvoerd, vrijgelaten en Afghanistan verliet, duurde het een maand voordat de taliban zijn vader opnieuw benaderden. Ze eisten betaling en dreigden de verzoeker te doden als zijn vader weigerde te betalen. Ondanks herhaalde weigeringen van zijn vader om te betalen, namen ze pas drie maanden na de val van Afghanistan weer contact met hem op. Dit staat in contrast met de harde aanpak van de taliban die de verzoeker eerder beschreef, waarbij mensen die hun regels niet volgden werden gedood of ontvoerd. Het is opmerkelijk dat de taliban de vader van verzoeker gedurende die tijd relatief met rust lieten, gezien het feit dat zijn vader in het verleden weigerde te betalen, banden had met de overheid, en het dorp onder controle van de taliban stond. Bovendien bleef zijn vader

regelmatig naar het dorp komen, terwijl de taliban volgens verzoeker een wreed en genadeloos regime handhaafden. Verzoeker geeft geen plausibele verklaring voor dit verschil in gedrag.

- Er zijn inconsistenties in verzoekers verklaringen over de chronologie en inhoud van gebeurtenissen na zijn vertrek uit Afghanistan.
 - o Enerzijds kon hij niet consequent vertellen over de tijdslijn van gebeurtenissen na zijn vertrek. Hij beweerde eerst dat zijn gezin naar het huis van zijn maternale oom in Surkhakan verhuisde toen zijn vader stierf, wat drie maanden na de val van drie maanden na de val van de regering. Later verklaarde hij dat de taliban een maand na de dood van zijn vader voor het eerst begonnen te informeren naar zijn verblijfplaats en dat zijn gezin pas acht maanden na de machtsovername naar zijn maternale oom verhuisde. Later corrigeerde hij zichzelf opnieuw door te zeggen dat zijn gezin acht maanden na de dood van zijn vader verhuisde, wat opnieuw inconsistent is met zijn eerdere verklaringen.
 - o Anderzijds was hij onsamenhangend over de wijze waarop de taliban zijn gezin lastigvielen sinds ze naar zijn maternale oom waren verhuisd. Eerst bevestigde hij dat de taliban herhaaldelijk het huis van zijn maternale oom bezochten, maar later beweerde hij dat ze alleen rondvroegen in het dorp en niet specifiek naar het huis van zijn oom gingen.
- De documenten en bankkaarten van de vader van de verzoeker ondersteunen diens werk, maar dit element wordt op zich niet betwist. Ook de Afghaanse schooldocumenten en vaccinatiekaart van verzoeker veranderen de bevindingen van het leeftijdsonderzoek niet, en bieden geen verklaring voor de vermeende leeftijdsfraude. Wat betreft de dreigbrief wordt gemotiveerd dat documenten alleen een ondersteunende bewijswaarde hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat in dit geval ontbreekt. Het CGVS wijst ook op informatie waaruit blijkt dat in Afghanistan documenten tegen betaling worden gefabriceerd, wat de bewijswaarde van de dreigbrief verder relativeert. Over de Belgische arbeidsovereenkomst benadrukt het CGVS dat het feit dat de verzoeker in België werkt op zich geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan rechtvaardigt.

Verzoeker voert aan dat hij ter goede trouw zijn leeftijd heeft verklaard, hetgeen ook blijkt uit zijn vaccinatiekaart. De Raad merkt op dat hij niet bevoegd is om kennis te nemen van het leeftijdsonderzoek. Verzoekers leeftijd werd vastgesteld door de Dienst Voogdij na medisch onderzoek overeenkomstig artikel 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 'Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet (I) van 24 december 2002 (hierna: de voogdijwet). Het medisch onderzoek is door de wet zelf ingesteld als uitiem bewijsmiddel om na te gaan of de betrokkene al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt indien er twijfel is omtrent zijn leeftijd (RvS, nr. 254.502 van 15 september 2022). De Raad heeft geen rechtsmacht om te oordelen over deze beslissing. Verzoeker heeft geen beroep ingesteld bij de Raad van State tegen de beslissing van de Dienst Voogdij. Deze moet dan ook worden geacht wettig te zijn. Dat verzoeker onjuiste verklaringen aflegde over zijn leeftijd kan in redelijkheid dan ook worden beschouwd als een negatieve indicatie bij de globale beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Met betrekking tot de chronologie van de gebeurtenissen voert verzoeker aan dat hij wel degelijk de ochtend na zijn vrijlating naar huis is gegaan. Hij werd door zijn vader naar Kabul gestuurd naar een vriend van hem. Verzoeker legt uit dat hij inderdaad van huis vertrok na zijn vrijlating, maar dat dat niet dezelfde datum is als die waarop hij het land verliet. Verzoeker verklaarde (notities van het persoonlijk onderhoud, pagina 8-9) dat hij de ochtend na zijn vrijlating is vertrokken.

De Raad dient op dit punt verzoeker bij te treden. De vraagstelling (notities persoonlijk onderhoud, p. 8) luidt: *“en nadat u werd vrijgelaten, hoe lang bleef u nog in Afghanistan voor dat u naar Kabul ging?”*. De vraagstelling suggereert dat Kabul niet in Afghanistan ligt en is dan ook niet zorgvuldig. Het antwoord van verzoeker, dat inhoudt dat verzoeker na zijn vrijlating naar Kabul vertrokken is, kan dan ook in redelijkheid niet worden beschouwd als tegenstrijdig met zijn eerdere verklaring voor de DVZ. De vermeende tegenstrijdigheid kan volledig worden verklaard door de wijze waarop de vraag werd gesteld. Het is dan ook onzorgvuldig om in verzoekers antwoord een tegenstrijdigheid te lezen. Een zorgvuldige lezing van de notities wijst uit dat verzoekers antwoord wel degelijk coherent was.

Verzoeker betwist dat de reisduur van determinerend belang is bij de beoordeling van de vrees voor vervolging. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 48/6, § 1, van de vreemdelingenwet, het ontbreken van correcte gegevens over de reisroute wel degelijk kan gelden als een negatieve indicatie. Het tijdsverloop en de tijdsinvulling sinds de incidenten die de kern vormen van het vluchtrelaas zijn wel degelijk van belang bij het beoordelen van de ernst en urgentie van de aangevoerde vrees voor vervolging. Verzoeker betoogt dat hij verklaarde dat hij de zesde van de vijfde maand in 1399 is vertrokken.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud (p. 9) blijkt het volgende:

“wanneer bent u vertrokken naar België?”

Toen ze me vrijlieten, toen bleef ik thuis, de dag erna kwam een auto en ging weg.

En u weet in welke jaar dit was?

*De zesde van de vijfde maand, in 1399. Toen ging ik weg.
Hoelang was u ongeveer onderweg?
Acht maanden.”*

Ook hier moet de Raad vaststellen dat het verschil tussen verzoekers vertrek naar Kabul en verzoekers vertrek uit Afghanistan niet duidelijk wordt gemaakt. De onduidelijkheid ontstaat door het feit dat het de vraagsteller zelf is die de twee verschillende elementen met elkaar vermengt. Er kan niet ernstig worden verweten aan verzoeker dat hij aan de oorzaak hiervan ligt. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij duidelijk verklaarde dat hij nog een maand in Kabul verbleef na zijn vertrek. Indien rekening wordt gehouden met deze verklaring, vertrok verzoeker niet uit Afghanistan op 27 juli 2020, maar wel rond 27 augustus 2020. Hij zou aangekomen zijn in België op 25 april 2021.

Van 27 augustus 2020 tot 25 april 2021 bedraagt inderdaad acht maanden, verzoekers verklaringen met betrekking tot het tijdsverloop van zijn reisroute zijn wel degelijk coherent. Dat verzoeker reeds in oktober 2020 geregistreerd werd in Roemenië wijzigt deze vaststelling niet. Er werd hem enkel gevraagd naar de tijdsduur van zijn reis van Afghanistan naar België. Indien het CGVS op basis van de registratie in Roemenië vermoedens had dat hij elementen achterhoudt, kon zij verzoeker hiermee confronteren. Het *post factum* opmerken dat er een vermoeden rijst dat hij langer onderweg was, volstaat niet om te weerleggen dat verzoeker, op de vraag hoe lang hij van Afghanistan naar België onderweg was, coherent heeft geantwoord.

Er kan worden opgemerkt dat verzoekers verklaringen inderdaad onjuist zijn waar hij verklaart dat hij ongeveer acht maanden voor de val van de taliban Afghanistan verliet, daar waar dit ongeveer twaalf maanden eerder was. De val van de regering vond aldus plaats ca. een jaar na verzoekers vertrek en vormt aldus geen fundamenteel element in het persoonlijke relaas van de verzoeker. Bovendien kan verzoeker worden bijgetreden waar hij antwoordde *“ik denk acht maanden.”* Verzoeker werd ook niet geconfronteerd met zijn verklaring. De Raad is van oordeel dat verzoekers vergissing op dit punt geen afbreuk doet aan de samenhang van zijn persoonlijke verklaringen.

Het CGVS ontwaart een belangrijke tegenstrijdigheid waar hij voor de DVZ zou hebben verklaard dat zijn vader werd aangevallen, terwijl hij dit niet vermeldde bij het CGVS. Op het CGVS (notities persoonlijk onderhoud, p. 19) verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat er tussen verzoekers vertrek en de dood van zijn vader slechts een incident plaatsvond waarbij de taliban aan zijn vader geld vroeg.

Uit verzoekers verklaringen voor de DVZ (vragenlijst, nummer 3.5) blijkt dat verzoeker het volgende verklaarde:

“Mijn vader was een handelaar en verkocht wagens. De Taliban vroeg elke maand aan mijn vader een hun deel van het geld dat mijn vader verdiend had. Mijn vader weigerde en op een dag was ik op de velden. De Taliban heeft me dan ontvoerd. Gedurende 1 week was ik bij hen. Dankzij mijn vader en de dorpsheer in ruil voor het geld werd ik vrijgelaten. De Taliban bleef geld vragen aan mijn vader. Gezien mijn leven in gevaar was, heb ik het land verlaten. Na mijn vertrek heeft de Taliban mijn vader aangevallen. Mijn vader heeft zich verweerd, maar na de val van Afghanistan heeft de Taliban mijn vader gedood.”

De Raad merkt op dat uit deze verklaring niet op uitdrukkelijke wijze een bijkomend incident kan worden afgeleid. De passage *“na mijn vertrek heeft de taliban mijn vader aangevallen”* is te vaag opgesteld om te besluiten of het over een afzonderlijk incident gaat, dan wel of het gaat om het incident waarbij zijn vader werd gedood. Hiermee geconfronteerd heeft verzoeker op het CGVS stellig verklaard dat er geen sprake was van een bijkomend incident. Er is op dit punt dan ook geen sprake van een incoherentie.

Wat betreft het feit dat de taliban pas na een maand verzoekers vader opnieuw benaderden, en pas na drie maanden na de val van Afghanistan terug contact opnamen, verklaarde verzoeker dat zij voor de val van Afghanistan in een gebied wonen waar de overheid de controle had, zodat de taliban er geen vrij spel had. Zijn vader nam veiligheidsmaatregelen zoals een vuurwapen en kwam slechts één keer per week naar huis. Verzoeker wijst er ook op dat hij op dat ogenblik zelf niet meer in Afghanistan aanwezig was en dat het niet gemakkelijk was om met veel communicatiemiddelen op de hoogte te blijven. Zijn vader werd aangemaand om de volgende maand te betalen en stuurde zijn zoon weg opdat hij veilig zou zijn. Deze verklaring is wel degelijk congruent. Verzoeker wordt bijgetreden waar hij aanvoert dat er hem tegenstrijdigheden worden aangewreven die daar niet werkelijk zijn. Dat er na de val van het Afghaanse regime een zekere periode voltrok alvorens verzoekers vader opnieuw werd gevisiteerd, beschouwt de Raad niet als een doorslaggevend negatief element.

Met betrekking tot de chronologie van gebeurtenissen, is het CGVS van oordeel dat verzoeker niet consequent kon vertellen over de tijdslijn van gebeurtenissen na zijn vertrek. Hij beweerde eerst dat zijn gezin naar zijn maternale oom in Surkhakan verhuisde toen zijn vader stierf, wat drie maanden na de val van het regime was. Later verklaarde hij dat de taliban pas een maand na de dood van zijn vader begon te informeren naar zijn verblijfplaats en dat zijn gezin pas acht maanden na de machtsovername naar zijn

maternale oom verhuisde. Later corrigeerde hij dat het gezin acht maanden na de dood van zijn vader verhuisde, wat opnieuw inconsistent is met zijn eerdere verklaringen. Hij zou ook aanvankelijk verklaard hebben dat de taliban herhaaldelijk het huis van zijn maternale oom bezochten, maar later dat ze alleen rondvroegen in het dorp en niet specifiek naar het huis van zijn oom gingen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt het volgende (p. 18 - 19):

"hoe lang na zijn dood begonnen Taliban naar u te vragen?

Ongeveer een maand na de dood van mijn vader. Ze vroegen waar ik heen was gegaan.

Vroeger dat een keer of meerdere keren?

Ze vroegen het een paar keer aan mijn familie.

Wanneer was de laatste keer?

De laatste keer vroegen ze het aan mijn broer en zus, die zeiden dat ik er niet was.

Hoe behandelen ze uw familie?

Ze vallen mijn moeder lastig, ze vragen waar haar zoon is.

En hoe lang geleden was de laatste keer dat ze uw broer vroegen waar u was?

De laatste keer was dat ze mij vroegen, dan verhuisde mijn familie naar de maternale oom.

En hoelang was dit na uw vaders dood?

Een maand.

En dat was de laatste keer dat ze naar u vroegen?

Na de dood van mijn vader vroegen ze vaak naar mij.

En hoe lang geleden was de laatste keer dat ze dit vroegen? De laatste keer dat ze het vroegen was acht maanden na de val. Erna, mijn moeder realiseerde dat ze hen niet met rust laten. Daarom verhuisde mijn moeder.

En sinds de familie bij maternale oom woont, zijn er dan nog problemen geweest?

Er zijn veel problemen.

Welke problemen?

Op dit moment wil mijn moeder in haar eigen huis wonen, maar ze laten kinderen niet naar school gaan.

Ze wil niet bij mijn maternale oom wonen.

Maar zijn er problemen geweest in kader van uw problemen sinds de verhuis?

Op dit moment, ze wonen bij mijn maternale oom. Ze weten dat. Ze vragen nu rond in het dorp van mijn oom, waar ik ben. Ze denken dat ik er ook woon.

Bezoeken ze het huis van uw maternale oom?

Ja ze kwamen naar het huis van mijn maternale oom.

Hoeveel keren? Vier of vijf keren.

Wanneer was de laatste keer?

De achtste maand, de negende maand kwamen ze, dan vroegen ze het. Daar realiseerden ze dat ik er niet was. Dan kwamen ze niet meer.

Dus de negende maand na de val kan ze naar het huis van uw oom?

Acht maanden na de dood van haar vader kwamen ze. Dan verhuisde mijn familie, de negende maand kwamen ze.

Na uw vaders dood?

Ja.

U zei dat ze vier of vijf keer kwamen, wanneer was de vijfde keer?

In de negende maand, dat was de laatste keer.

Kwamen ze vier of vijf keer naar het huis van uw oom?

Ze kwamen niet naar het huis van mijn oom, ze kwamen naar het dorp. Die zeiden het aan mijn moeder.

Maar de eerder zei u dat ze wel naar het huis van uw oom komen?

Wat ik bedoelde, ik zei dat ze kwamen, niet naar het huis, maar naar het dorp. Daar vragen ze aan de mensen waar ik ben. Die zeggen tegen mijn moeder dat de Taliban dat vragen."

De Raad merkt op dat, met betrekking tot de tijdslijn van de verhuis en de bedreigingen, verzoekers verklaringen consistent zijn. Het enige punt waar er een inconsistentie is, is inderdaad waar hij verklaart dat de taliban naar het huis van zijn oom kwamen. Evenwel preciseert verzoeker uit eigen beweging dat ze niet naar het huis van zijn oom kwamen, maar in het dorp rondvroegen waar hij was. De Raad oordeelt dat de inconsistentie niet van die aard is dat het gaat om een expliciete tegenstrijdigheid. Het is immers plausibel dat verzoeker aanvankelijk op algemene wijze wou verklaren dat de taliban ook daar naar hem bleven zoeken en later preciseerde wat hij daar mee bedoelde. De Raad is niet van oordeel dat het hier gaat om een grove inconsistentie die de geloofwaardigheid van zijn verklaring fundamenteel aantast.

Verder kan verzoeker worden bijgetreden dat de Afghaanse documenten die het werk van zijn vader staven niet in twijfel worden getrokken door het CGVS. De Raad dient dan ook vast te stellen dat verzoeker op algemene wijze coherente en concrete antwoorden geeft op de vragen die hem worden gesteld, ook wat de concrete bijzonderheden betreft van de kernelementen van zijn vluchtrelaas. De verklaringen zijn in hun

globaliteit samenhangend en aannemelijk en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie omtrent de situatie in Afghanistan.

De Raad besluit dat er geen gegronde redenen zijn om te twijfelen aan de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker. Dienvolgens wordt, overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet overgegaan tot het toekennen van het voordeel van de twijfel.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT